

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/42/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7122010216
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7122010216.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského a sudcov Miroslava Baňackého a JUDr. Miroslava Osifa, na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. júna 2022, v trestnej veci proti obžalovanému T. Q. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, písm. b/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 7. apríla 2022 sp. zn. 4T/7/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného T. Q..

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I rozsudkom zo dňa 7. apríla 2022 sp. zn. 4T/7/2022 uznal obžalovaného T. Q. vinným pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

v Košiciach v prevádzke Pochtivá pekáreň na ulici Komenského č. 49, dňa 27.6.2021, v čase okolo 0:39 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode a rozdelení si úloh s ďalším páchatelom po tom, čo v podchode na ulici Kišdiho, v zmysle dohody sledoval uvedenú prevádzku a hlásil tomuto pohyb okoloidúcich vozidiel a osôb, ďalší páchatel sa pomocou špeciálne zhotoveného prípravku na rozlamovanie cylindrických vložiek pokúsil rozlomiť cylindrickú vložku na vchodových dverách do prevádzky Pochtivá pekáreň, kde sa vtedy nachádzala peňažná hotovosť z tržby v hodnote 800,- EUR, avšak k vniknutiu do objektu prevádzky nedošlo, nakoľko bol obžalovaný T. Q., ako aj ďalší páchatel príslušníkmi hliadky polície zadržaný pri vlámaní sa na mieste činu, čím obžalovaný T. Q. spolu s ďalším páchatelom spôsobili spoločnosti Tofako plus s.r.o. so sídlom na ulici Družstevnej č. 7 v Sečovciach poškodením uzamykacieho mechanizmu dverí prevádzky škodu 45,75,- EUR.

Súd mu za to uložil podľa § 212 ods. 1, § 36 písm. k/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní jedného roka. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložil mu aj trest prepadnutia vecí: jeden imbusový kľúč a jeden kovový zámočnícky viacúčelový kľúč v tvare kríža. Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom vecí stáva štát.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného L.. M. A., nar. XX.X.XXXX v B., trvale bytom B., ul. C. č. XX, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný sám, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania navrhol krajskému súdu revíziu rozhodnutia Okresného súdu Košice I, ktoré je výslovne subjektívne a nemá oporu v dokazovaní. V zmysle dokazovania má na mysli psychologický posudok, ktorý by odôvodňoval názor súdu, že jeho priznanie a oľutovanie je výslovne formálne. Zvýraznil tak, že nepriznaním poľahčujúcej okolnosti sa zmenil pomer okolností v jeho neprospech a to zadalo dôvod pre použitie vyššieho trestu v rámci posudzovania výmery trestu v zmysle Trestného zákona. Je toho názoru, že rozhodnutie súdu v smere subjektívneho posúdenia kvality prednesu „ľútosti“ by nemal byť tým dôvodom, aby súd vymeral vyšší trest. Má zato, že aj zaplatenie škody, ktorá bola spôsobená trestným činom v nadväznosti na priznanie a oľutovanie je dostatočným smerodajným impulzom, ktorý tieto hodnoty v poľahčujúcich okolnostiach zvýrazňuje a nie opačne, že je hodnotené ako formálne. V nadväznosti na generálnu prevenciu a individualizáciu trestu poukázal na to, že súd svojimi rozhodnutiami by mal hodnotiť aj tieto kritériá.

Záverom požiadal krajský súd o citlivé zhodnotenie uznania poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák. v súvislosti s uloženým trestom a navrhol uložiť mu nižší trest.

V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že uložený trest považuje za neprimerane vysoký a nerešpektuje zásady ukladania trestov. Súd pri jeho ukladaní vychádzal v rozpore so skutočným stavom vecí, ako aj v rozpore s právnym stavom zo skutočností, že pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je rovnaký, keď súd neprihliadol na to, že sa k spáchaniu skutku priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. K spáchaniu skutku sa priznal už počas výsluchu pred vyšetrovateľom, ako aj následne na pojednávaní, na ktorom urobil vyhlásenie podľa ustanovenia § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku. Spáchanie skutku úprimne ľutuje. Už počas konania poškodenej spoločnosti sa ospravedlnil a nahradil spôsobenú škodu v plnom rozsahu tak, ako si ju v konaní uplatňovala poškodená spoločnosť. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je presvedčený o tom, že súd pri ukladaní trestu vychádzal z nesprávnej trestnej sadzby 0 až 24 mesiacov, pričom v skutočnosti mal trest ukladať v rámci trestnej sadzby 0 až 16 mesiacov. Nestotožňuje sa s názorom súdu, ktorý odmietol jeho priznanie a úprimné oľutovanie považoval za jednu z poľahčujúcich okolností. Berúc do úvahy závažnosť spáchaného skutku, jeho následok, ako aj postoj k spáchanému skutku má za to, že uložený trest 12 mesiacov je neprimerane vysoký. Poukázal na to, že trest uložený v dolnej polovici trestnej by bol spôsobilý naplniť tak ochrannú, ako aj preventívnu funkciu trestu.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd s odkazom na ustanovenie § 321 zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a následne v súlade s ustanovením § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol.

Na podklade odvolania obžalovaného krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, ktoré bolo riadnym procesným postupom podľa § 257 ods. 1 a nasl. Tr. por. súdom prvého stupňa prijaté, na základe čoho okresný súd vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste a výroku o náhrade škody. Tak na základe vyhlásenia obžalovaného, ako aj na základe ďalších dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti o tom, že skutok sa stal, že ho spáchal obžalovaný a že naplňa všetky pojmové znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. por. formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste a dôvody, na ktoré obhajoba v podanom odvolaní poukázala, krajský súd konštatuje, že okresný súd sa dôsledne vysporiadal s argumentáciou obhajoby už v napadnutom rozsudku a to vrátane toho, že neaplikoval pohľadujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák.

Okresný súd sa dôsledne vysporiadal aj s osobou obžalovaného a jeho predchádzajúcim životom. Z odpisu registra trestov mal aj krajský súd preukázané, že obžalovaný bol v minulosti 23-krát súdne trestaný, pričom už bol opakovane niekoľkokrát aj vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody. S prihliadnutím na špeciálnu recidívu majetkovej trestnej činnosti a navyše na skutočnosť, že v čase spáchania predmetného skutku sa nachádzal v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 8T/1/2016 zo dňa 25. 4. 2018, pričom k spáchaniu prejednávaného skutku došlo ani nie 6 mesiacov po jeho podmiennečnom prepustení, považuje aj krajský súd trest uložený v strede zákonom stanovenej trestnej sadzby a teda vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne za zákonný, spravodlivý a spĺňajúci všetky kritériá z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie. V tejto súvislosti krajský súd dodáva, že takto uložený trest, vzhľadom na kriminálnu minulosť obžalovaného zohľadňuje aj jeho priznanie sa a vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní.

Nezistiac žiadne pochybenie ani v ďalších výrokoch, vrátane výroku o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto uznesenia a toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.